

Tiedote 28.10.2026

MAAKUNNALLISESTI ARVOKKAAT PALTUOREN LAITUMET SUOJELUUN TAIVASSALOSSA

Luonnonperintösäätiö on ostanut Taivassalossa sijaitsevan 17,7 hehtaarin suuruisen Paltvuoren laidunalueen. Maakunnallisesti arvokas perinneympäristö suojellaan luonnonsuojeluna, mikä turvaa alueen monimuotoisen luonnon, arvokkaat laidunympäristöt ja pitkän kulttuurihistorian.

Paltvuoren laitumet muodostavat poikkeuksellisen monipuolisen kokonaisuuden, jossa vuorottelevat avoimet heinäniityt, metsälaidunalueet, hakamaat ja tammisaarekkeet. Myyjien vanhemmat **Antero** ja **Maila Seikola** ostivat tilan vuonna 1975. Kohde tunnetaan monipuolisesta lajistostaan sekä poikkeuksellisen pitkästä ja katkeamattomasta laidunhistoriastaan, jonka ansiosta se on kohonnut maakunnallisesti arvokkaaksi perinnebiotoopiksi.

”Paltvuoren laitumet osoittavat, miten tärkeää jatkuva hoito on luonnon monimuotoisuudelle tämän kaltaisilla alueilla. Vuosikymmeniä jatkunut laidunnus ja ympäristön hoito ovat luoneet alueelle arvokkaan elinympäristöjen mosaiikin, jonka säilyminen voidaan nyt turvata pysyvällä suojelulla”, sanoo Luonnonperintösäätiön suojelupäällikkö **Vilma Kaukoranta**.

Alueella esiintyy useita uhanalaisiksi tai taantuneiksi luokiteltuja perinnebiotooppien luontotyyppejä, kuten tammihakamaita, pienruohoketoja, kallioketoja, metsälaidunta ja tuoreita heinäniittyjä. Kohteen arvokkaimpiin piirteisiin kuuluvat heinäniittyjen

keskelle sijoittuvat tammihakasaarekkeet, joissa kasvaa kookkaita vanhoja tammia. Perinneympäristöjen huomionarvoisiin kasvilajeihin kuuluvat muun muassa ketoneilikka, kissankäpälä, hiirenhäntä ja jäkki.

Paltvuoren laitumet ovat myös kulttuurihistoriallisesti merkittäviä. Alueella sijaitsee kaksi Museoviraston tunnistamaa sudenkuoppaa, ja tilan historia ulottuu pitkälle maatalous- ja laidunkulttuurin menneisyyteen. Vielä 1980-luvulla Paltvuori tunnettiin laajana orivarsalaitumena, jossa laidunsi kesäisin parhaimmillaan yli 30 nuorta hevosta eri puolilta Suomea.

Paltvuoren laitumien luonnonarvoja on vahvistanut pitkä hoitohistoria. Viljelykäyttö päättyi vuosikymmeniä sitten, nurmien lannoitus lopetettiin vuonna 1995 ja alueen avoimuutta on ylläpidetty laidunnuksella sekä harkituilla hoitotoimilla. Viime vuosina laitumia ovat hoitaneet paikallisen karjatilan naudat.

Luonnonperintösäätiön tavoitteena on turvata alueen luonnonarvot myös tulevaisuudessa. Alueen nykyinen laidunnus on tarkoitus säilyttää, sillä se on keskeinen osa perinneympäristöjen hoitoa.

Paltvuoren laitumien hankinnan mahdollisti merkittävä lahjoitus, jonka tekivät **Päivi Lehtovaara** ja **Heikki Helenius**. Pariskunta halusi kohdistaa lahjoituksensa Varsinais-Suomeen ja erityisesti kohteeseen, jossa luonnon monimuotoisuuden lisäksi säilyvät myös arvokkaat perinnemaisemat.

”Kaikki, mitä voidaan tehdä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi, on äärimmäisen tärkeää. Ajattelimme alun perin jättää Luonnonperintösäätiölle testamenttilahjoituksen, mutta sitten päätimme lahjoittaa jo nyt, jotta luonnolle olisi hyötyä varoista heti. Paltvuoren tammet ja perinnemaisemat tuntuivat heti oikealta kohteelta. Meille on suuri ilo, että tämä varsinaissuomalainen perinnemaisema säilyy

myös tuleville sukupolville”, Lehtovaara ja Helenius kertovat.

”Yksityishenkilöiden lahjoituksilla on Luonnonperintösäätiön suojelutyössä tärkeä merkitys. Paltvuoren kaltaiset kohteet voidaan hankkia suojeluun juuri lahjoittajien tuen ansiosta”, Kaukoranta sanoo.

”Monien perinneympäristöjen säilyminen on riippuvaista siitä, että niitä edelleen hoidetaan. Haluamme turvata sekä alueen luonnonarvot että sen pitkän laidunperinteen.”

LISÄTIETOA:

Vilma Kaukoranta, suojelupäällikkö, Luonnonperintösäätiö
p. 050 4007477, vilma.kaukoranta@luonnonperintosaatio.fi

Juho Hakkarainen, viestintäjohtaja, Luonnonperintösäätiö
p. 0400 977 886, juho.hakkarainen@luonnonperintosaatio.fi

Luonnonperintösäätiö on kalastaja Pentti Linkolan vuonna 1995 perustama säätiö, joka suojelee luontoa, ensisijaisesti uhanalaista metsää. Säätiö hankkii lahjoitusvaroin luonnonalueita ja takaa niille luonnonsuojelulain mukaisen pysyvän rauhoituksen.